

[Poul Møller.]

til at få beskatningen nedsat. Det gjorde 120 000 borgere på den måde, at de stemte på det ærede medlem hr. Niels Andersens parti. Men hvordan er det gået med beskatningen siden, ærede medlem? Hjælp det disse borgere med hensyn til beskatningens størrelse? Ikke på nogen måde! Og de af dem, der lå over en vis indkomstgrænse, fik tilmed lov til at smage tvangslånet. Derfor vil jeg sige, at det, man her stiller os i udsigt fra de to små regeringspartiers side, ikke er noget værn for skattefradragsretten og derigennem heller ikke et værn mod en højere direkte beskatning end den, vi har.

Det ærede medlem hr. Niels Andersen spurgte, om en efterfølgende regulering ville betyde en lavere skat. Ja, ærede medlem, for dem, der ikke har 10 måneders hyre. Ved opbygningen af dette system har man regnet med gennemsnitlig 10 måneders hyre. De, der har mere end 10 måneders sejltid, vil få fordel af dette system, men de, der har mindre, vil få det modsatte. En mand, der i 9-10 måneder er arbejdsløs og så tager hyre i 1 måned, ville måske ved årets udløb efter de almindelige regler overhovedet ikke blive beskattet, fordi hans indtægt ville være for lav, men han skal efter det foreliggende lovforslag på grund af sin ene måneds sejltid straks betale sømandsskat uden efterfølgende regulering. For dem, der har stor arbejdsløshed, for dem, der har forholdsvis kort tids hyre inden for et år, vil beskatningen altså være hårdere uden en efterfølgende regulering. Jeg indrømmer derfor over for den højtærede finansminister, at han for så vidt har ret i, at man ved en efterfølgende regulering ikke kan få den graduering i sejltid, det hensyn til sejltid, som man har bygget dette forslag op på. De pågældende ville så blive underkastet de sædvanlige regler, og det vil sige, at den mand, der har haft meget arbejde, bliver hårdere beskattet end den, der har haft lidt arbejde. Men det er vel i og for sig ikke et princip, vi ellers har forladt i vor skattelovgivning?

Den mand, der har en lang arbejdsløshedsperiode, bliver beskattet mildere end den, der ikke har haft nogen arbejdsløshedsperiode. Vi kunne altså opnå denne smidighed, denne forbedring, ved en efter-

følgende regulering, og vi ville i øvrigt, tror jeg, ikke få en større administration, men en forenklet administration. Nu skal kommunerne sidde og pille søfolkene fra; de skal ikke have selvangivelsesblanket tilsendt; for deres vedkommende skal der gås frem på en anden måde end for andre borgere inden for kommunen. Det gør det ikke lettere, at 8 000 ud af 2 millioner skal sorteres fra, forinden man sender selvangivelserne ud. Derfor tror jeg ikke, det ville have givet nogen ekstra administration, som det ærede medlem var inde på, hvis man havde fået en efterfølgende regulering.

Den højtærede finansminister var inde på spørgsmålet om overbud og sagde, at der havde været et groft overbud, og at vi havde indrømmet, at det var urimeligt, at udenrigsfartens søfolk skulle have både fri kost og et fradrag på 130 kr. Vi har ikke indrømmet, at det var et groft overbud, og heller ikke, at det var urimeligt. Når vi gik bort fra tanken, var det, fordi vi ikke kunne få den gennemført. Da vi havde stillet forslag om 100 kr.s fradrag plus fri kost, lå det ganske klart, at vi ikke kunne få det gennemført; vi kunne ikke få flertal for det. Vi skulle vælge imellem, at søfolkene fik et fradrag på 130 kr., måske kom op på 150 kr. ved flertallets egen vilje, samtidig med at vi fik et ændringsforslag stemt ned her i salen, eller vi skulle gå i realitetsdrøftelse for at få dette fradrag trukket op over de 130 kr., op til 170 kr. Det sidste lykkedes — og det synes jeg ikke man skal bebrejde os. Men vi har som sagt ikke indrømmet det urimelige i begge dele; vi kunne ikke få begge dele og måtte så nøjes med det ene.

Jeg har ikke ment, at det ærede medlem hr. Hans Knudsen ikke forstod spor af det, vi drøfter her, absolut ikke. Jeg har blot ment, at det ærede medlem ikke forstod noget af vor tankegang eller måske ikke ville forstå noget af vor tankegang. (*Finansministeren* [Kampmann]: Det er ikke sikkert, at det er hans skyld!). Det er ikke sikkert, at det er hans skyld, men vi kunne jo få undersøgt i udvalget, hvis skyld det er, dersom man virkelig ville gå ind i en realitetsdrøftelse af denne sag. Vi kunne få beregnet, hvordan skatteskalaen skulle være, forudsat at der var tale om en efterfølgende regulering, for at det skattemæssige resultat — som vi jo er enige om — kunne blive det